

1975) yetmiş aşkın şiiri *Çocuklarımıza Neşideler* (1912) adı altında, hemen Gövsa'nın *Çocuk Şiirleri*'nden sonra yayınlanmıştır. Tefik Fikret'in (1867-1915) *Şermin*'i; Ali Ekrem Bolayır'ın (1867-1937) *Çocuk Şiirleri*; Aka Gündüz'ün (1886-1958) *Bozgun*'u bu dönemin çocuk şiirlerine örnek gösterilebilir.

Mustafa Kemal Atatürk (1881-1938) yönetiminde kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin (1923) ilk yılları, laik dünya görüşüyle kurulan yeni düzeni yaşatacak toplumsal dönüşümlerin gerçekleşmesiyle geçiyordu. Bunlardan biri ve belki de en önemlisi 1928'de kullanılmaya başlayan, Lâtin harflerinden oluşan yeni Türk alfabesini kuran Harf Devrimi idi. Arap harflerinden oluşan eski yazının yerini alan yeni yazının yaygınlaşması, beraberinde güçlü bir eğitim ve öğretim seferberliği getirmişti. Türk halkı yüzde yüz okuryazar yapma amacıyla gerçekleştirilen Harf Devrimi, canlı bir yayın yaşamını da başlatıyordu. Bir yandan genç yazarlara öncelik tanınıyor, bir yandan da eski yazı ile önceden basılmış önemli eserler, yeni yazı ile yeniden yayınlanıyordu. Alfabe ve okuma kitabı türünden eserler, okumayı kolaylaştırıcı metinler 1928-35 döneminde çoğunluğu oluşturuordu.

Mahmut Yesari (1895-1945) *Çulluk* (1925), *Bağrı Yanık Ömer* (1930) ve *Kırlangıç* (1930) gibi toplumsal romanlarıyla; gazeteci ve yazar Peyami Safa (1899-1961, takma adı Server Bedii) *Cingöz Recai* serisi dışında *Oduncunun Kızı* (1925), *Cesur Çocuklar* (1925) öyküleriyle; Aptullah Ziya Kozanoğlu (1906-1966) *Kızıl Tuğ* (1923), *Türk Korsanları* (1926), *Seyit Ali Reis* (1927) gibi tarihsel kahramanların eylem ve yaşamlarını konu alan romanları ile; Rakım Çalapala (doğ. 1909) *87 Oğuz* (1933), *Mustafa* (1944) gibi çocuk romanları ve *Yavrukurt Şiirleri* (1968) adı altında toplanan ve değişik çocuk dergilerinde yayınlanan şiir ve yazıları ile Türk olmanın üstün niteliklerini göstermek isteyen eserler veriyorlardı. Bu yazarlarla yaşıt, ancak siyasal bir amaca yönelmeyen, günlük yaşamın güçlüklerini konu alan, duygulu ve basit öykü ve romanları ile Kemazettin Tuğcu (doğ. 1910) çocukların severek okudukları yazar olarak ortaya çıkıyordu. 150'nin üzerinde roman ve öykü yazan Tuğcu, çocuk ve yakın çevresi ile ilgili aile sorunları, aile ve komşu ilişkisi, üvey ana ve baba sorunu, fakir fakat çalışkan çocukların başarısı v.b. konuları birçok eserinde işlemiştir.

Cumhuriyet Döneminde örgün ve yaygın eğitimle uğraşmış olan Eflâton Cem Güney (doğ. 1896) ise mesleği gereği Anadolu'yu dolaşırken topladığı folklor malzemesini, daha sonraki halk ozanları incelemelerinde kullanmış; halk öykü ve masallarını, efsanelerini, yapı ve havalarını boz-nadan yeniden işlemiştir. Günümüz masal yazarı olarak tanınan Güney,